

ring af Embedsmænd ved den grønlandske Handel, og han mente den Gang, at det vilde være rigtigt at komme bort fra disse Understøttelser, og at det vilde være rigtigt, at der blev givet en virkelig Pensionslov for de Folk, som have været ansatte som Embedsmænd eller som Arbejdere i den grønlandske Handels Tjeneste. Det er dette Løfte, hvorom jeg vil tillade mig at minde den højtærede Minister, idet jeg spørger, om han kan huske de Udtalelser, han fremkom med den Gang, og om han ikke mener, at Tiden, da han er bleven Indenrigsminister, nu er inde til, at dette Løfte kan blive indfriet, saa at vi i Stedet for disse tilfældige Understøttelser, som der her foreslaas, kunde komme til virkelig faste Regler, hvorefter disse Folk fik den Understøttelse, de burde have. Og jeg maa sige, at selv om nu ogsaa Understøttelsen til denne Mand gik op med 200 Kr., er det alligevel kun en ganske lille Pension for en Mand, som har tjent i over 50 Aar i den grønlandske Handels Tjeneste. Naar man sammenligner denne Pension med, hvad andre Embedsmænd i Staten faa, saa er det meget lidt. En Kaptajn i Marinen kan f. Eks., naar han gaar af i en Alder af 52 Aar, maaske faa en Pension paa 2,400 Kr., og saa har en saadan Kaptajn, synes jeg, jo ikke sejlet en Halvtredsindstyendedel af det, som en Skibsfører, som den omtalte, har sejlet; og Marinekaptajnen har desuden sejlet under ganske anderledes behagelige og farefri Forhold. Og skulle vi se paa den Nytte, denne har gjort Staten, tror jeg rigtignok, at den bliver ganske lille i Sammenligning med, hvad en saadan praktisk Mand, en saadan Skibsfører, som den nævnte, har udrettet for Staten. Jeg vil, som sagt, tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han kan mindes sine Udtalelser fra for faa Aar tilbage, og om han er til Sinds at indfri de Løfter, han den Gang gav.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Finansudvalg for dets Tiltræden af de af mig stillede Ændringsforslag. Særlig vil jeg takke for Bevillingen til Dansk Ingeniørforenings Prøveanstalt, hvor der bevilges 6,000 Kr. til Hjælp til en nødvendig Flytning, idet Prøveanstalten er opsagt fra den Lejlighed, den for Tiden har; og en saadan Flytning, der jo altid medfører en Mængde ny Indlæg, Rørledninger, Transmissioner o. s. v., koster betydeligt og vilde være uoverkommelig for Ingeniørforeningen uden dette

Bidrag, der her er ydet. Dansk Ingeniørforening havde samtidig med sit Andragende om et saadant Tilskud endvidere andraget om at faa det aarlige Statstilskud forhøjet. Jeg mente ikke, at jeg ved denne Lejlighed burde optage dette Spørgsmaal, men jeg vilde gemme det til næste Aar, saa meget mere som jeg endnu ikke har opgivet Haabet om, at man kunde faa Prøveanstalten henlagt under den Institution, hvor den naturlig hører hjemme, polyteknisk Anstalt.

Den ærede Ordfører udtalte Ønskeligheden af, at der hvert Aar paa Finansloven opførtes en fast Sum til den interparlamentariske Konferenc, en Henstilling, jeg skal erindre, ligesom jeg ogsaa selv finder det naturligt, at der optages en saadan aarlig Bevilling; det vil jo saa vise sig i Sommerens Løb, hvorvidt en saadan Konferenc bliver afholdt og Beløbet bliver anvendt.

Med Hensyn til den Bevilling, som jeg ønsker, i Henhold til mine Udtalelser her ved 2den Behandling, til at hjælpe Mylius Erichsens Ekspedition ved at udsætte Dusører for de skotske Hvalfangere, udtalte den ærede Ordfører Ønskeligheden af, at der vises megen Forsigtighed med at tillade slige Ekspeditioner Adgang til Grønland. Jeg kan ganske tiltræde denne Henstilling. Jeg vil dog med Hensyn til denne Ekspedition erindre om, hvad jeg allerede havde Lejlighed til at omtale ved 2den Behandling, at Andragendet fra denne Ekspedition om at faa Adgang til Grønland var anbefalet af, man kan godt sige, alle sagkyndige i denne Sag her i Landet, fra den faste Kommission til Grønlands geologiske Undersøgelse, fra samtlige Grønlandsfarere, fra alle andre Deltagere i Ekspeditioner til Grønland, som sagt, fra enhver sagkyndig, og det udtales af dem, at den hele Plan for Ekspeditionen var grundig og praktisk. Yderligere maatte jeg styrkes i at give Tilladelse for Ekspeditionen til at faa Adgang til Grønland derved, at den ene af Ekspeditionens Medlemmer, nemlig Grev Moltke, er en gammel Grønlandsfarer og havde deltaget i andre Ekspeditioner til Grønland, og et andet Medlem, nemlig Rasmussen, er jo selv halvt Grønlander, kendt med Landet og kendt med, hvilke Farer en længere Rejse deroppe vilde føre med sig. Jeg beklager, at der i Ekspeditionens Rejseplan var indtraadt en Forsinkelse, saaledes at Turen ud over de danske Kolonier op til Kap York fandt Sted paa et for sent Tidspunkt,